

Fillimet
2012

Historiku i shkollës

Para Luftës së II Botërore në Ulqin kanë ekzistuar shkolla të mesme por ato kryesisht ishin të karakterit fetar. Por në vitin 1946, gjegjësisht pas Luftës së II Botërore në qytetin tonë formohet shkolla për nxënësit në drejtim ekonomik e cila punon e varur deri në vitin 1974, dhe atëherë bashkohet me gjimnazin.

Gjimnazi i Ulqinit daton që në vitin 1963, ku formohet si paralele e ndarë e gjimnazit të Tivarit. Pas dy viteve formohet gjimnazi i Ulqinit në dy gjuhë : serbo-kroate dhe shqipe i cili punon i pavarur deri në vitin 1974 më pas bashkohen gjimnazi dhe shkolla profesionale, kështu formohet shkolla e mesme.

Ndërtesa e shkollës është ndërtuar nga populli i Bosnjës dhe Hercegovimës në vitin 1969, në shenjë solidariteti për dëmet e shkaktuara nga tërmeti i atëhershëm i vitit 1968. Që atëherë shkolla e mesme e merr emrin

"Vëllazërim-Bashkim" për plotësimin e nevojave të 300 deri 400 nxënësve.

Sot në këtë shkollë mësimin e vijnë rreth 1065 nxënës, çka na tregon se edhe pse është bërë ndërtimi i disa kabineteve të reja, shkolla nuk ka madhësi të mjaftueshme për këtë numër të nxënësve. Nxënësit janë të ndarë në 40 paralele, në gjuhën malazeze dhe shqipe. Në gjuhën shqipe ekzistojnë 28 paralele me rreth 740 nxënës dhe në gjuhën malazeze 12 paralele me 325 nxënës.

Gjatë muajve të verës planifikohet rindërtimi i kësaj shkolle, me qëllim që të rritet efikasiteti i energjisë. Na mbetet vetëm të presim vitin 2014, ku sipas planit Ministror do bëhet ndërtimi i një shkolle të mesme të re.

"Vëllazërim-Bashkim"

Arbresha Fici

Vjosa Dragovoja

Dhurata Kuqi

Intervistë me drejtorin e shkollës

Shumë herë e keni bërë të ditur se objekti i tanishëm i shkollës, fillimisht, nuk ishte i paraparë për numër të madh të nxënësve (mbi njëmijë).

1. A është në dukje ndonjë ndërtim i godinës (ndërtesës) së re apo ndonjë zgjerim i objektit të tanishëm?

Drejtori: I dukshëm, e kemi të paraparë qysh në vitin 2010 që të ndërtohet një objekt i ri. Por Komuna e Ulqinit nuk na e ka aprovuar. Tash duhet një bashkëbisedim me disa ministra për një objekt të ri. Në 2014 do të jenë të parapame ndërtimet. Kemi hyrë në një projekt adaptimi që quhet ngrohja energjetike, domethënë duhen radiatorët, duhet bërë izolimi i pullazit, ndërrimi komplet i bravave dhe rregullimin e nyjeve sanitare. Ky plan është i paraparë të fillojë në verë, por do të shohim.

2. Sa jeni të kënaqur me rezultatet e arritura në mësim?

Drejtori: Po përgjithësisht, në gjysmëvjetor bëhet një analizë e rezultateve. Kur analiza e rezultateve është mbi 50% atëherë kemi kaluar dhe jemi të kënaqur. Nëqoftëse analiza e rezultateve është nën 50% atëherë do të thotë që nuk jemi të kënaqur me ato rezultate. Por siç e dini edhe ju, nxënësit në fund të vitit shkollor angazhohen më tepër dhe përmirësohen në mësim, kanë vullnet më tepër.

3. Numri i madh i mungesave të paarsyeshme vazhdon të mbetet shqetësim për drejtorinë dhe kolektivin. Cilët janë faktorët kryesorë që ndikojnë në shtimin e numrit të mungesave të paarsyeshme?

Drejtori: Problemi kryesor është rrethina. Rreth 100 metra, ka më tepër se 10 kafeteri. Aty nuk dihet a ikin për jopërgatitje apo për qef. Domethënë i tërënjek rrethina jashtë, qëndrimi me shoqëri jashtë shkollës ku kalojnë kohë duke pirë kafe janë faktorët kryesorë që ndikojnë në numrin e madh të mungesave të shumta të paarsyeshme ku deri më tani janë përjashtuar 20 nxënës.

4. Kodeksi etik duhet respektuar. A mund të na thoni çka parasheh ky kodeks?

Drejtori: E kemi aprovuar në Këshillin e Arsimitarëve. Ky kodeks parasheh rregullat të cilave duhet përmbajtur mësimit dhe nxënësit. Në kodeks janë të përshkruara sjelljet, detyrat, ruajtja e orendive.

5. A keni menduar që një ditë veshja të jetë unike në shkollën tonë?

Drejtori: Është vështirë që të zbatohet. Vetë nxënësit janë larguar nga kjo. Nuk ekziston asnjë shkollë në Mal të Zi që ka një numër të madh nxënësish sa kemi ne, do të thotë që kjo gjë zbatohet vetëm në shkolla të vogla domethënë ku ka nga 100 nxënës, siç është gjimnazi privat "Drita". Kjo varet edhe nga buxheti, sepse secili nxënës duhet të ketë nga dy palë rroba, se mbase lagen a dicka e tillë, duhet të kenë tjetrën uniforme (uniformën rezervë), do të thotë duhet të kenë minimumi dy veshje.

6. Çfarë do t'i këshillonit maurantët por edhe nxënësit tjerë?

Drejtori: Maurantët e kuptojnë pjesën e fundit që të angazhohen sa më tepër për provimet e maturës (Matura eksterne apo interne). Do t'i këshilloja që sa më tepër t'i kushtohen mësimit, sepse kjo ndikon në të ardhmen e tyre. Kurse nxënësve tjerë do t'iu lutesha t'iu shmangen kafeterive. Pasi që tani kemi edhe disa angazhime rreth Ditës së Shkollës, si turniri i futbollit që e zhvillojnë mësimit, ekspozita e artit, fotografive dhe që të mund t'iu përkushtohen vetëm mësimit të paktën gjatë kësaj periudhe.

Intervistoi : Aida Mehmedi dhe Liridona Gjeka III-3

Intervistë me pedagogen e shkollës

1. Çfarë ju ka motivuar të zgjidhni këtë profesion?

-Puna me rini është gjithmonë kënaqësi për njerëzit të cilët janë të lidhur me arsimin.

2. A jeni të kënaqur me këtë profesion?

-Në përgjithësi jam e kënaqur, por në çdo punë ekzistojnë gjërat që mund të ndryshohen.

3. Na shpjegoni në pika të shkurtëra punën e Pedagogut në shkollë?

-Shërbimi pedagogjik i shkollës ka të bëjë me punën edukativo-arsimore, çka do të thotë që puna e pedagogut në shkollë është shumë e rëndësishme dhe ka një ndikim, sepse trajton probleme të ndryshme; sjellja e nxënësve, mosndjekja e mësimit rregullisht, braktisja e shkollës në moshë të re, bashkëpunimi me prindër të nxënësit me aftësi të kufizuara etj.

Puna e pedagogut ka të bëjë e disa aspekte themelore: organizimi i punës edukativo-arsimore si dhe vlersimi dhe përparimi i kësaj.

Punë instruktive me mësuesin, përkrahja dhe aplikimi i risive sipas reformës dhe menaxhimi i programeve mësimore. Koordinimi i aktiviteteve edukativo-arsimore.

Punë instruktive me përgjegjësit e aktiveve profesionale, ndjekja e zhvillimit të portfoliove të arsimtarëve, punë aktive në planin profesional të zhvillimit profesional në nivel të shkollës, punë këshilldhënëse me nxënës, përcjellja dhe vëzhgimi i suksesit të nxënësve etj.

4. A komunikojnë nxënësit e shkollës sonë ndopak me ju, a është numri i tyre i madh apo i vogël (nëse komunikojnë)?

-Komunikimi i nxënësve me mua si pedagoge është shumë i shpeshtë, por në të shumtën e rasteve biseda ime nuk është transparente për të tjerët, sepse është më efektive kur nxënësit i ruhet privatësia. E gjithë kjo varet edhe nga ana e mësuesinve dhe kujdestarëve të paraleleve se sa i udhëzojnë, i drejtojnë te pedagogu për probleme të ndryshme.

5. Cilat janë problemet më të shpeshta me të cilat ju keni hasur gjatë këtyre viteve që punoni këtu?

-Këto probleme janë të natyrave të ndryshme, njëri ndër më të theksuarit është mungesa në mësim të rregullt, bisedë me nxënësit të cilët kanë vështirësi në mësim etj.

6. A keni marrë pjesë gjatë zhvillimit të orëve? Si ju është dukur atmosfera gjatë orës dhe na thuani dicka për nivelin e orëve në përgjithësi?

-Në bazë të planit të zhvillimit profesional në nivel të shkollës janë planifikuar një numër i konsiderueshëm i orëve pasqyrë, deri më tani janë realizuar njëzet prej tyre si dhe orë të tjera, në të cilat kam hospituar. Në orët pasqyrë ishin prezent drejtori i shkollës, pedagogu dhe anëtarët e aktiveve. Atmosfera gjatë orëve pasqyrë ishte konstruktive, bashkëpunuese, me përgatitjet që përmbanin elementet strukturale të orës, si dhe arritja e qëllimeve të caktuara.

Gjithmonë në procesin mësimor ka risi dhe është një proces kontinuitiv kjo nuk do të thotë që nuk janë arritur qëllimet, por çdo herë ka se çka të përmirësohet.

7. Cila është porosia juaj për nxënësit?

-Të jenë të rregullt në mësim, të kenë kontakte të shpeshta lidhur me problemet e tyre me pedagogun, të mësojnë më shumë, dhe të kenë respekt ndaj mësuesinve, sepse shkolla jonë ofron arsimim dhe edukim kualitativ për të gjitha gjeneratat e reja si parakusht për kyçje të suksesshme në jetë dhe punë në bashkësinë shoqërore.

Intervistë me mësindhënësit tanë

1. A e përdorni kompjuterin? Per çfare më shumë?

FATBARDHA BUZUKU: Kompjuterin e përdori mjaft, mundohem me e përdor për planet, testet, e përdori edhe në klasë meqenëse e kemi edhe në kabinet për të shfaqur edhe video të ndryshme.

ASTRIT IBROÇI: Më shumë e përdori për mesim, e përdori edhe për përgatitjen e testeve dhe provimeve pastaj Poashtu kam një webfaqe ku ofroj më shumë mësim për klasen time, plus edhe ofroj shërbim elektronik që nxënësit e kanë emailin tim dhe dergojnë pyetje.

ARJETA IBROÇI: E përdori, por më tepër e përdori për mesim, si për të gjetur gramatike më tepër, për përgatitjen e testeve, për programe që janë për profesorë si dhe për aktivitete të lira që e bëjnë orën më interesante.

VALDET KURTI: Ma mori shpirtin, më qorroi. Meqenëse është pjesë e profesionit tim e përdori për mësindhënie, kurse pjesën tjetër për informim, komunikim, etj.

2. Çka i mungon shkolles sonë më së shumti?

FATBARDHA BUZUKU: Shkolles sonë më së shumti i mungon hapësira, gjegjësisht një shkollë më e madhe duke marrë parasysh numrin e nxënësve.

ASTRIT IBROÇI: Nxënja qendrore, hapësira për akomodimin e nxënësve. Komplet infrastruktura duhet të ndryshojë.

ARJETA IBROÇI: Shkolles sonë i mungojnë shumë paisje në klasë, si tabela, bankat, interneti që të mund të informonim nxënësit më tepër, pastërtia nuk është në nivel, se pari mendoj për kabinetin tim.

VALDET KURTI: Hapësira, mungesa e librave për vitet III e IV, për lëndë dhe gjuhë të tjera, pikantet, etj.

3. Sa janë të organizuara aktivitetet e lira në shkollën tonë? A na mungon ndonjë aktiviteti vençante?

FATBARDHA BUZUKU: Pa përgjegje.

ASTRIT IBROÇI: Meqenëse kam kryer gjysmën e gjimnazit në perëndim do të thote në New York do të ishte bukur të kishim një sallë për dramë, apo për aktivitete tjera.

ARJETA IBROÇI: Sa i përket ekskursioneve organizohen mjaft, por sa i përket koreve apo grupeve në gjuhë të huaja mungojnë shumë.

VALDET KURTI: Janë dhe s'janë dhe n'varesi prej kujt. Aktivitetet janë pjesë përberëse e planit, mund të jenë konkurset, një faqe interneti që do të jepte informacion çdo ditë, dhe një revistë më e shpeshtë se "FILIMET".

4. Çfare mund të bëni ju si profesor /eshë për një sukses më të mirë të shkollës sonë?

FATBARDHA BUZUKU: Ti aktivizoj nxënësit sa më tepër, me e thy tabunë profesor nxënës, pastaj nxënësit sa më shumë të marrin dijen me logjikë e jo mesim motorik.

ASTRIT IBROÇI: Të vazhdoj punën që jam duke kryer me këtë energji të pashterishme.

ARJETA IBROÇI: Une personalisht mundohem mos me leju që të bëhen bisëda jashtë orës së mesimit por mundohem ti aktivizoj. Ajo orë është më interesante neqoftese kemi më shumë aktivitete.

VALDET KURTI: Une mendoj që nëse realizohet ajo përmbajtja e planeve në mënyrë rigorozë, ne dalim shkelqyeshëm.

5. Si janë raportet nxënës - profesor?

FATBARDHA BUZUKU: Sa i përket raportit tim me nxënës, unë mundohem që ato të shprehin sa më lirshëm mendimet, shqetësimet e tyre në çdo aspekt.

ASTRIT IBROÇI: Sipas mendimit tim, mendoj që mungon respekti i duhur dhe shpesh marrëdhënia nxënës - profesor përpiqet të jete shok - shok.

ARJETA IBROÇI: Personalisht kam dëshirë me pas më tepër respekt nxënësit ndaj profesoreve. Duhet të ekzistojë edhe një balance mes nxënësit dhe profesorit dhe të kuptojmë neqoftese nxënësi ka një problem ose është i lodhur duhet ta respektojmë atë gjë por edhe anasjelltas.

VALDET KURTI: Të këndshme, të mira, komunikimi i ndërsjellë i cili nxënësin e afron te profesori ose anasjelltas sepse të dyja palët marrin diçka nga njëri-tjetri.

RACIZMI

Racizmi - Dukuri e pashmangshme e kesaj bote, nje ironi e hidhur qe ka ekzistuar dhe do te ekzistojte ne te gjitha epokat, kulturat dhe kontinentet.
Pse ne shoqeri dikush eshte shume larte e dikush s'ka guxim te hedhe hapin e pare drejt asaj lartesis?

N'eshte e drejte qe vetem shkakut i ngjyres se lekures, fese apo kombesise disa te jetojne ne villa luksoze, e te tjeret duke enderruar vetem hijet e tyre?

Dje, sot, neseser ky fenomen s'ka ndermend te shuhet, eshte bere rutine e popullsisë ne mbare boten.

Kur flasim per racizmin kemi shume gjera qe ndoshta harrojme edhe t'i themi, pasi qe kjo dukuri ka tronditur dhe vazhdon te trondise me shume se gjysmen e popullsisë ne bote. Racizmi eshte ai qe synon perjashtimin e tjetrit dhe te huajit, kerkon t'i ndaje njerezit ne kategori, qe do te thote ndarje e shoqerise ne grupime te caktuara, ku secilit nga keto grupime i mvishen cilesi te caktuara perfshire sfera te ndryshme, si ate te mendimit, kultures, shoqerise, katakterit deri tek temperamentit.

Po, a s'jemi te gjithë qenie qe meritojme dashuri, jete pa brenge e dallime?

Nuk eshte njeiru ai qe ka fuqi per te vene dore mbi fatin e dikujt, por kjo i dedikohet memes natyre, e cila vendose per çdo gje qe kemi: ngjyren, te metat, aftesite...

Eshte per te qare kur degjohet duket folur se dikur, ne periudhen e kolonizimit evropian njerezit ishin thjeshte nje mall qe tregtohej e pikerisht pre e ketij fati ishin shume popuj te ndryshem.

Kur njeriu nuk merr ate qe meriton, humb çdo shprese dhe shenje per te vazhduar hapat drejte jetes. Mirepo sado qe eshte bere perpjekje per t'u arritur barazia mes njerezve, kjo ka gene vetem nje detyre pa zgjidhje, pasi qe kjo nuk eshte realizuar dhe mundesia qe kjo do ndodhe eshte shume i vogel.

Sot ka ende te atille qe vdesin nga uria, e ne anen tjetere te atille qe s'iu mban xhepi parate. Bote e emendur, apo jo?

Thone se racizmi eshte nje dukuri biologjike qe percillet brez pas brezi dhe se eshte nje i cili nuk shuhet. Por, nese ky fanar eshte realiteti i hidhur a thua gjithmone fati i te jete ne kthetrat e ngjyres, kultures dhe perkatesise kombetare?

Kete do e desh moje vete koha.

Ndjemë qe s'të njoha

E takova ne banesen e fundit qe
drejtohej nga lindja,
Me duart e ngritura kah qielli
E lotët ne drejtim te tokes ...
Lehtas peshperita ;
"Ndjemë qe kurrë s'të njoha"

Sikur
Diç më the
Diç kuptova ...
Sikur pyesje
"çka u kry?!"

Jo, akoma
sen s'u kry!

Lulet, Marrin jetë
Në frymën tënde martire.

Nuk luftove
Por
luftën e Fitove.

Si i tillë Je
Lider.

Ndjemë, qe kurrë s'të Njoha!

Flutur Mustafa
Priştina
IV-4

Mall për buzëqeshje

Më nuk do të mërzhitem
nëse dikush do t'më lëndojë,
por do të qesh e gëzohem
se kam hequr qafe dikë,
dikë që s'më ka vlerësuar.

Më nuk do të mërzhitem
nëse dita ime nuk ishte e përkryer,
do të qesh se tashmë e di
që qielli pas një stuhie
nuk ka më re.

Nuk do të mërzhitem
nëse shoqëria, ndonjëherë,
më lë në baltë,
por do të qesh duke e menduar e
kujtuar
se të gjithë bëjmë gabime.
Andaj, njerëz të përkryer nuk
ka.

Më nuk do të mërzhitem
duke menduar se Zoti, ngan-
jëherë,
duket që nuk i dëgjon lutjet e mia,
do të gëzohem se ka Zot
mund të mbështetem gjithnjë tek
Ai.

Thonë se është dhimbje
kur të merr malli për buzëqeshjen
e dikujt,

mendoj se është tragjedi
kur të merr malli
për buzëqeshjen tënde.

Buzëqeshni
edhe kur duket,
se gjithçka po shembet!
Buzëqeshni për hir të jetës!

Arifina Gjeha
III-5

Më shumë dashuri dhe më pak urrejtje

Shumë njerëz pyesin veten dhe të tjerët se çfarë është jeta, sepse askush s'ia di vlerën. Jeta është e mbushur me ndarje, me shumë trishtim e më pak lumturi, jeta është parajsë dhe ferr, ajo është lumturi dhe tmerr

-Po ç'është në realitet jeta pa dashuri?

Ajo s'mund të imagjinohet, sepse po të mos kemi dashuri në këtë jetë plot vështirësi e sakrifica atëherë ne do të ishim të vdekur që nga lindja. Prandaj ajo është aromë për lulen e rinisë ëndërr që zgjatë shumë shkurt, për fat të keq. Dashuro sa të mundesh, sepse minutat e orës rrëshqasin si uji në burim dhe çdo gjë e bukur mbetet një ëndërr, një kujtim.

Ai që s'di të dashurojë, ai s'di as të jetojë. Ai vetëm di të jetojë me urrejtjen dhe xhelozinë që duket se i lumturojnë jetën.

Urrejtja prish shpirtin e pastër të njeriut, ajo prish ëndrrat e bukura që shohin njerëzit, prish dëshirat dhe i vret ato ngadalë.

"Shumë duan ylberin, por më parë duhet të lagen në shi që pastaj ta shohin atë". Dhe kjo thënia na lë të kuptojmë se duhet mposhtur urrejtja për të mbjellur dashuri.

-Jeta, arë, për të cilën duhet të punojmë për të mbjellur dhe duke pasur në këtë mënyrë nën kontroll kohën nëpër të cilën kalojmë.

Urrejtja është dhimbje, largojeni atë!
Urrejtja është trishtim që të sjell errësi.

Hape zemrën o njeri!

Dashuro! Adhuro!

Sundo gjithçka që nga dheu nën këmbë e gjer tek rrezet e diellit që të ngrohin ty!
Ajo është thelbi i shpirtit tënd.

Ajda Mehmeti
Liridona Gjeha
III-3

K
R
I
J
I
L
T
A
R
I

Portret i një Maturanti

I

S'është portret i Zonjës Shnajder
As pikturë pa kornizë
Nuk qëndron në front
Vend nuk zë në prapavijë.

II

S'është ëndërr që endet neteve pa gjumë
As yll që ndiçon të ardhmen
Është e tashmja që vend po zë
Hapësiren e së shkuares pushton.

III

Është syri plot jetë i një të riu
Që nga jeta sdi c'të presë
Është ankthi i një maturanti
Shoqëria e tij , ku do mbesë ?!

IV

Do kërkohen rrugëve të trishtimit
Telajo pa ngjyra , bardh e zi
Pa udhëkryqe në rreth vicioz
Rreth e rreth fatit , rreth e rreth shpirtit.

V

S'është autoportret i pikasos
As i Da Vinçit Mona Lizë,
Është loti i maturantit
Që gërryen faqen e njomë.

VI

Gjithësia fjalën e fundit tha
Çdo gjeneratë do ndërrohet tjetër ska
Çdo lot do peshohet , çdo ditë do lexohet
Në natën ku të pathënat thuhën.

VII

Në natën ku të gjitha janë hyjni
Të shoqëruara me Dionis
Pa verë , pa romantikë
Natë mature, një sekondë zgjat, kujtimet merr dhe ikë.

VIII

Fjalët që thuhën në fund
Fundin duan ta shmangin
Një fillim i ri për çdo fund
Një fillim i ri në jetën e çdo maturanti.

IX

Një strofë gdhendur ata e meritojnë
Ata që djersë tretën për të skalitur karaktere
Potreti i perkryer i maturantit
S'do ishte asgjë pa mundin e tyre.

X

S'është e lehtë të thuhet fjalë e fundit
As të gdhendet një skulpturë
Ne ishim , jemi dhe do mbetemi
Një Uliks që në vetvete s'u kuptuam asnjëherë.

XI

Do harrohemi edhe ne
Siç harrohet çdo gjeneratë
Siç harrohet çdo valë deti
Siç harron deti një pulbardhë.

XII

Në natën e fundit jemi vargje bodleriane
Pentagram betovenian
Klasike , modernizëm , traditë
Shkollë e mesme , të falem për çdo kujtë

Ekskursioni

Edhji edhe rradhja jonë. E pritëm plot kater vite kete moment dhe tani qe mbaroi do te na mbetet gjithmone ne memorien tone. Edhe pse ishin plot 10 dite, neve na u duk sikurse ishin vetem disa ore, gjithcka kaqo shume shpejt dhe ne menyre te mrekullueshme. Edhe pse kishim disa probleme gjate rruges, kjo nuk do te thote se na ka prishur disponimin, ne fakt eshte nje gje qe e karakterizoi udhjetimin tone. Ndonjehere edhe problemet jane te bukura dhe te mbesin ne kujtese per nje hobe te gjate.

JV2

Dicka e tille edhe ne enderr eshte veshtire te ndodhe. Ishte dite qe mund te rumerohem ne gishtat e duarve, por qe brenda tyre fshihet nje aventurë perrallore. Gjithcka ishte e perkryer... Pallatet gjgande, bukurite e paperashkrueshme te natyres, valet mahnytesne te brigjeve te thyera, mbremjet e shoqeruara me tingujt melanholik te atyre qyteteve qe rrezatonin drite e shprese.

Pervec bukurive qe i zoteroni vendet e vizituara, shoqeria ishte ajo qe e shtonte edhe me shum madheshtine e gjith kesaj perjetimi. Edhe pse do te donim te mos shkeputeshim kurr nga kraheet e asaj endrre, realiteti eshte se cdo gje ka nje fund.

Jshin ato kujtimet qe do lenë gjurme te pashkueshme ne zemrat tone.

JV3

Edhe udhjetimi me i gjate fillon me hapin me te vogel. I tere rrugetimi yne neper Madeshe ishte unik. Cdo moment i kaluar u gdhend ne kujtesen tone si nje eksperience pozitive sepse sberbeu qe te njoheshim me kultura dhe njerez t ndryshem, me llojllojshmeri traditash dhe legjendash. Ky ekskursion sberbeu per te forcuar dhe me teper lidhjen ndermjet vete dhe poashtu bem miq te rinj. Incidentet e ndodhura nuk ndikuan ne disponimin tone, perkundrazi cdo gje e morem me sportivitet. Sikur te ne jepej mundesia te shkoja perseri, asgje sdo ndryshoja sepse cdo gje ishte me se perfekte. Fotoja ne anen e majte tregon lumturine tone ku ne prapavije shkeqen i lare ne loka qyteti i magjishem i Monte Carlo.

JV4

Ekskursioni eshte nje eksperience te cilen cdo nxenes do ta mbaj ne mend. Ai shtet dhjetaditesh me i bukur i viti te JV. Ne keto dite jo vetem qe shjetisim dhe bejme qef, por edhe mesojme edhe shume gjera te reja, njohemi me kultura te ndryshme dhe njerez te rinj.

Ne si klase kemi patur nje organizim shume te mire, s'hemi patur asnje problem dhe jemi kenaqur me gjithcka. Kemi vizituar tre nga vendet me te zhvilluara t Evropes dhe nuk mund te veqojme asnje, sepse te gjith na kane pekqyer njelloj. Secili prej nesh e permend kete eksperience cdo dite, duke dashur qe te kthejme hoben pas dhe ti kalojme ato dite se paku edhe njehere. Por pasi qe kjo gje nuk eshte e mundur, na mbetet vetem te urojme qe gjeneratat e ardhshme te kalojne sa me mire dhe ta shfrytezojne ato sic e kemi shfrytezuar ne.

JV5

I menduam ato dite mire se si do ti kalonim. I menduam festat, gezimet, te qeshurat e kurrasesi lodhjet. Ishte dhjete dite te paharrueshme, te pakrahueshme me asnje dhjete diteah tjeter. Ishte investimi me i mire i jetes zone. Ne mire nje i shetitur se nje i ditur thone. Ate qe vetem ne televizor mund ta shihnim, deri sa ne e prekem prekem endrren. Do te shtrihen ne fushen e kujteses tone keto perjetime dhe me vite do rriten e rriten.

JV6

Ky ekskursion do te mbetet ne kujtesen tone shume gjate. Pervec faktit qe kemi shikuar vende te reja dhe te bukura, ky ekskursion ka sberbyer qe edhe shoqeria jonë te forcohet me teper. Jemi njohur me kultura te ndryshme dhe njerez te rinj. Ky ekskursion mbetet ne vetete thesar dhe i pa perseritshem.

JV7

Ekskursioni

Gladiatorët e së ardhmes.

Atje ku dielli ngrohë edhe natën... rrezet mund të shfaqeshin nga çasti në çast!!!

Duke u përgadit për mbremje. Bjë koktel një litërsish edhe sdim me e gjet derën e hotelit.

Pdodh edhe kështu. Autobusi mbet në mes të rrugës. Ekuipazhi i dëshpëruar.

Duke u bërë gati për El Clasico. Tifozeria e Real Madridit ka mbërritur para kohe në Rou Camp.

Prej 720 shtretërve, asnjëri nuk ishte i lirë.

Vetëm 20 euro na munguan.

Muzikë live në autobus.

Dora e Vandamit rikthehet në vend të vet.

Edhe pse autobusi na u prish, disponimin nuk e humbëm për asnjë sekond.

Ra ka shpëtu jetën kjo pashteta. Por për 10 vjet ska me na ra ndër mend me e shti në gojë.

Rjikшту është kur nuk ka WC autobusi.

Kur shoferi rrit shpejtësinë.

Rjikjo Huka na ka nxjerr probleme boll, kanë mendu personeli se ia qitëm tymin hotelit.

Dhe tani për shpi... Relaaaaaks!

Ekskursioni

Nuk ishte ëndërr... Ishim pikërisht ne!

Çdo çast është melankolik derisa je në pritje që të ndodhë, fillon të krijoj sensin e gëzimit brenda në shpirt ashtu si një libër ku para se ta fillosh leximin e tij të intereson ajo çfarë ai libër mban në përfaqim. Çdo qenie e përsosur e universit jeton me shpresën se ndoshta në një ditë të re do takohen me çastin që do i ngul kthetrat përgjithmonë në zemrën e tij... Kurse ne si gjeneratë këtë diamant të çmuar na e sollën rrezet e para të një agu tetori, të cilin secili prej nesh do e ruajë në guacën e kujtimeve. Verona, Lido de Jesolo, Lloret de Mar, Barcelona, Nice, Cannes, Monte Carlo dhe Monaco, Venezia... a nuk është e gjithë kjo mjaft për një ëndërr që nuk do doje të zgjohesh kurrë? Të gjitha këto janë lule që thurin kurorën e një ndjenje që nuk mundesh ta përshkruash me fjalë. Eh, sa herë që pikat e lehta të shiut më lagin supet, më sjellin para vetes pallatin e Romeos dhe Zhulietës, sa herë që rrezet e diellit marrin udhën e perëndimit, ndodhem në atë bregun ku gjithë Monte Carlon e mbaj në shuplakë të dorës, e kur flladi i freskët mi lëmon flokët më sjell përpara aromën e valëve të shkumbëzuara që përplaseshin me bregdetin e Nicës dhe Lido de Jesolos, e sa herë që shoh ndonjë film, mu aty më shfaqet Kan-i. Sa herë që kaloj një urë hedh shikimin mos të jetë edhe një e dytë identike, si urat e Venecies së lashtë e cila e fshehur mbas maskës së ballove madhështore ngjallë dashuri në bankat e saja romantike. Po Barcelona??? Ëmbëlsira le të mbetet çdo herë për në fund. Për t'i përshkruar momentet në këtë qytet, nuk ekziston fjalë që mund t'i përfshijë të gjitha! Ishte shoqëria ajo e cila këtë atmosferë e bënte edhe më të bukur, përkrahja dhe dashuria e saj plot nëntë ditë ishte pa kufi. Janë çaste që i lamë pas... prej tyre mbeti vetëm hija e kujtimeve që do na përcjellë gjatë gjithë jetës, Edhe atëherë kur fytyrat tona t'i mbulojnë rrudhat, edhe kur flokët të na jenë mbuluar me borë, do jetë ajo një fotografi që do na e sjellë buzëqeshjen e viteve rinore, duke i thënë vetes: "Nuk ishte ëndërr...Ishim ne...Isha pikërisht unë ajo që e përjetova gjithnjë këtë".

Maida Cusi

Kur nuk e njeh më veten

-Është e vështirë të shohësh se qëllimet tuaja të largohen nga duart... Është edhe më vështirë tek sheh qentë tjerë të të rrëmbejnë ashtin nga goja. Gjithçka po më largohet, bile edhe fati im më s'më qëndron pranë! Por, të luftoj me gjak ndër duar e dru ndër dhëmbë, që të më vrasë dhimbja nga plagët, këtë s'e kam ndërmend! Më mjafton të jem i gjallë, i parruajtur, i pakrehur, i palarë dhe në mes të shiut të qëndroj... Më mjafton t'iu shikoj juve sesi kriheni, hekuroseni, mbatheni, partumoseni dhe shkoni... Shkoni për të jetuar jetën tuaj gënjeshtër, shkoni sa për të tharë flokët tuaj e të mos ftoheni! Se ju jeni ata që e quani veten "gentelman-a" e në atë moment që jeta ua lag pak kokën me pickla shiu e humbni atë emër!

-Po kush i bie të jem unë, unë kush jam?! Çfarë kërkoj unë në mesin e tyre, pse po i vështroj sikur t'i njoh këta njerëz? Mos ndoshta edhe i njoh? Po po i njoh, si farën e kuqe, i di mirë qëllimet e tyre dhe s'janë aspak të mira! A t'i flas njerit, a thua mos mua po më njeh ndonjëri? I kujtohem kujt se si isha, si dukesha në gjimnaz, çfarë bëja? Gjithë ç'kisha më thonin që ty jeta të buzëqesh. E cili sot më njeh e më bën për së dyti shok, kujt prej tyre i nevojitet ky leckaman nëpër këmbë?!

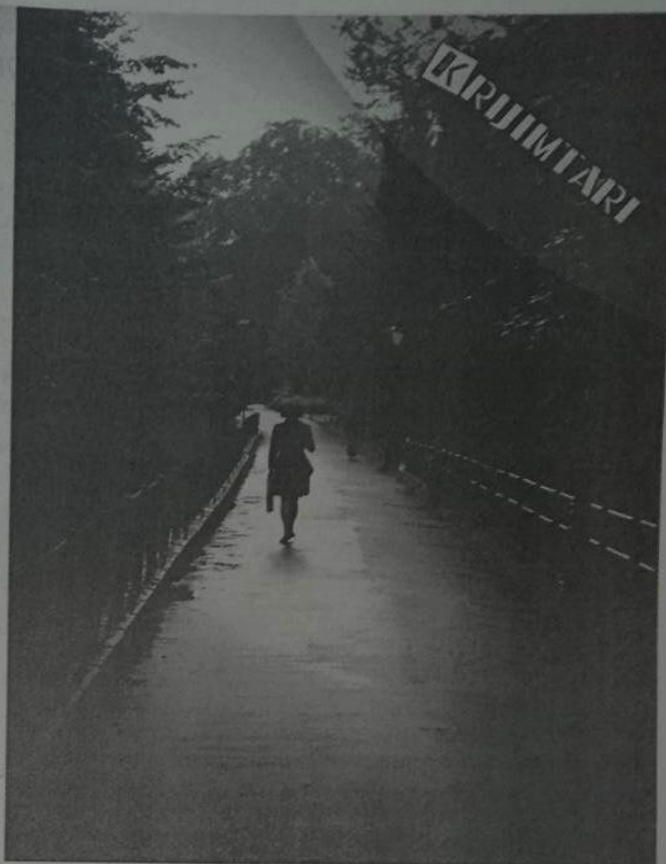
-Sikur të ndalonte ky shi e të mund thahesha pak nga dielli që më ngrohte aq shumë dikur... tek rrija krah për krah me të, tek vendi sekret! JO, më mirë të vazhdojë e t'mi lajë gjynahet që kam bërë. Të mi pastroj këto flokë që dredha më janë bërë, e këtë mjekërr që po më prek këthizën. Të mos ndalojë, le të fillojë dhe më rrëmbyeshëm të bjerë, se më kujton një ditë... më kujton "atë ditë"! Por gjithmonë kam qenë dymendjesh, mbase kjo më solli këtu ku jam.

-Kujtoni që më bëjnë përshtypje gjërat luksoze, kujtoni se unë nuk i kam provuar. I kam provuar s'pakut një herë të gjitha në ëndrra! Nuk ua kam zili "benz-ave", që më kalojnë nga këmbët, para syve, që nuk e ulin shpejtësinë fare e që s'duan t'ia dinjë në më lagin mua. JO... as nuk i kam zili, as nuk i trua (mallkoj) se as ajo s'besoj të mbërijë në veshin e kujt. Ka edhe nga ata që ndalen, ndalen aty buzë meje dhe sa filloj e buzëqeshi, dëgjoj një: "hup,hup nga muga". Fjalë e imja në vesh të shurdhët, gjithmonë thoj. Por teksa unë po e teproja me fjalë, qielli duket se u lodh shumë nga fjalët e mia, vendosi të mos më durojë më. E lëshoi gjëmën e madhe, atë ditën e rrefushme dhe shiu filloi të rëndojë. Edhe pse kërkoja që të binte, s'arita ta përballoj. Thjeshtë më bëri të ndërroj vend. Më bëri të shkoj aty ku nuk doja, më bëri të shkoj tek kasollla ime. Po, po e kam një kasolle...

"pesëmbëdhjetëkatëshë" e kam. Zënë vetëm dy veta brenda dhe kur isha me të, kur ishim bashkë të dy, atje jashtë lija një pjesë të këmbëve! Por rrallë shikoj atje, shumë rrallë, shikoj vetëm atëherë kur nuk kam ku të mbështes kokën përjashta. Kjo kasolle më sjell aq shumë kujtime, e mbi të gjitha më kujton shikimet e saj, përkëdheljet, fjalët që mi thonte me aq endje e dashuri, të qeshurën e saj ma sjell ndër veshë dhe unë çmendem, s'duroj dot, s'pranoj faktin që s'është më në krahët e mi, që këto fjalë s'ka kush t'mi thotë më, e unë kujt ti flas s'kam. Kujt t'ia them ato pak gjëra që kam për të thënë mbi dashurinë, kujt t'ia lag ndër krah me lotë këmbësh e mëndafshitë? Millefin kur ta zbraz kush do më kuptoj më sikur ajo! Dhe kur mu duk se drita po agonte njëherë dhe për mua, retë vendosën ta shuajnë atë rreze, vendosën t'ma rrëmbejnë nga duartë të shtrenjtën time, gurin më të çmuar timin. Çfarë dite me shtërngatë ishte kur humba atë... si sot!!! Tashti t'i kthehem mbrapshtë lutjes që bëra pak çaste më parë: do Zoti ndalon ky shi se kasollla ime e pa "arnuar" sivjet duket se e ka humbur qëndrueshmërinë që kishte. Shpina t'u paska dobësuar me vite.

-Sikur të kisha një shok, por nuk kam, se pikërisht atyre ju "buzëqeshi jeta" e sot nuk mund të gjej as edhe një shok timin. Syri më ka parë lloj-lloj njerëzish, por një profesionist human nuk e vuja re në asnjë skutë. Po kërkoj një mjek. Si do të duket një mjek me mantil të bardhë, prej shumë kohësh po sorollatem vërdallë këtyre rrugëve, një s'e kam parë. Një moment... mos vallë aq shumë ka ndryshuar puna sa që as të bardhë nuk e veshin më mantilin, apo është zbuluar vakcina kundrejt të gjitha sëmundjeve të ndryshme... ska mundësi! Epo ç'mendime po më sillen vërdallë në këtë kokën time të varfër. Po s'ke ç'të bësh, ditë shiu e koka nuk të laget nën kasollen e drunjtë e te kalbët, "fatmirësisht të lagen vetëm këmbët"!

-Po pse vallë jetoj unë me kaq entuziazëm kur nuk kam asgjë? Si është e mundur që tek gjërat negative gjej arsye për të jetuar, gjej pozitiven. Çfarë ngushiluesi... të ngushilosh veten në këto kushte thjeshtë të vjen "zor" kur të dëgjojë dikush! Sa duhet të jetë e madhe dashuria e një personi për jetën, që në këto kushte të dojë të vazhdojë të jetojë? I varfër quhet ai që s'ka asgjë dhe që askush nuk i jep gjë. Mirëpo tek ajo: "asgjë që i jep çdokush ai amin t'i gjejë të gjitha"! Ky njeri i varfër posedon thesarin më të larë e më të pastër. Mbi të gjitha dashurinë për këtë jetë! Ky jam unë!

Krijimtari botërore

Para se të dashuroja

Para se të dashuroja e dashur, asgjë s' ishte e imja: endesha rrugëve, midis sendeve vetëm qjer që priste ishte bota. Unë pashë sallone në ngjyrë hiri galeri të banuara prej hënës, hangare të pashpirtë në ndarje, pyetje që ngulnin këmbë në rënë. Gjithçka ishte bosh, e vdekur, e heshtur, rrëzuar, braktisur, lëshuar; gjithçka ishte e huaj, tjetërsim e të tjerëve ishte dhe e askujt, gjersa bukuria jote dhe varfëria e mbushën vjeshtën me dhurata.

Pablo Neruda

Nëse unë vdes

E dashur, nëse unë vdes dhe ti je gjallë, e dashura ime, nëse ti vdes dhe unë mbetem gjallë, mos t'i japim dhimbjes më tepër vend, jo më shumë hapësirë se kjo që jetojmë! Pluhuri në grurë, erë që endet na bartën si thermia lundruese Mund të mos ishim gjendur në një kohë: ky livadh ku ne u takuam, oh pafundësi e vogël! Le të kthehemil Por kjo dashuri, e dashut, s'ka marrë fund: ashtu si nuk pati lindje as vdekje nuk ka - ajo është një lum i gjatë, që ndërron vetëm shtratën e brigjet.

Pablo Neruda

Përmbledhën: Aida Beqoviq
Admir Halili

Sikur të kisha një copëz jetë... !!!

Sikur Zoti të harronte për një moment që unë jam një dordolec i ndrequr me rrecka dhe të më dhuronte një copëz jetë, mbase nuk do ti thosha të gjitha ato që po mendoja, por sigurisht do ti mendoja ato që po them. Do i jepja rëndësi gjërave jo për vlerën, por për domethënien e tyre. Do flija pak, do ëndërroja më shumë, sepse çdo minutë që mbylлим sytë humbasim 60 sekonda dritë. Do vazhdoja kur të tjerët do ndalonin, do zgjohesha kur të tjerët do flinin. Do dëgjoja kur të tjerët do flisnin, dhe sa do e shijoja një akullorë me kokollatë!!! Nëse Zoti do më jepte një copëz jetë, do vishesha thjeshtë, do shtrihesha përballë diellit duke e lënë të pambuluar jo vetëm trupin por edhe shpirtin tim. Ah Zoti im, sikur të kisha një copëz jetë, nëse do mundesha, do shkruaja urrejtjen time mbi akull, dhe do prisja të dilte dielli. Nuk do te lejoja të kalonte as edhe një ditë pa i thënë njerëzve që dashuroja se i dashuroja. Do të bëja çdo burrë dhe grua të besojnë se janë njerëzit që dua dhe do të dashurohesha me dashurinë. Te njerëzit do të tregoja se sa gabim bëjnë kur besojnë se ndalojnë së dashuruar kur plaken, pa kuptuar se plaken kur ndalojnë të dashurojnë. Fëmijës së vogël do t'i jepja pendë, por do ta lija të mësonte vetë sesi të fluturojë. Pleqve do t'u tregoja se vdekjen nuk e sjell pleqëria por "harrësia". Mësova kaq gjëra nga ju, njerëzit. Mësova se të gjithë duan të jetojnë në "majen e malit", pa kuptuar se lumturia qëndron në mënyrën se si zbret "faqen e pjerrët". Mësova se kur fëmija i porsalindur shtrëngohet mbi pëllëmbën e tij të vogël, për herë të parë gishtit që zgjatet i babit të tij e robëron përgjithmonë. Mësova se njeriu ka të drejtë ta shohë tjetrin nga lartë, vetëm kur duhet ta ndihmojë të cohët... Të thuash gjithmonë ate që ndjen dhe të bësh gjithmonë atë që mendon.. Nëse do ta dija që sot do të ishte hera e fundit që do të të shihja duke fjetur, do të të përqafoja fortë, fortë dhe do t'i lutesha Zotit që të bëhesha roja e shpirtit tënd. Nëse do e dija se kjo do ishte hera e fundit që do të të shihja të dilje nga dera, do të të përqafoja dhe do të të jepja një puthje dhe do të të thërrisja përsëri që të të jepja edhe të tjera. Nëse do ta dija që kjo do të ishte hera e fundit që do ta dëgjoja zërin tënd, do të regjistroja çdo fjalë tënden që të mund të të dëgjoja përsëri, përsëri... Nëse do të dija që këto do te ishin momentet e fundit që do të të shihja, do të të thosha "të dashuroj" dhe do të supozoja jo logjikisht se e dije më parë. Ekziston gjithmonë një e nesërme dhe jeta na jep edhe mundësi të tjera që t'i bëjmë gjerat siç duhet, por nëse bëjmë gabime na mbetet vetëm e sotmja. Do të doja të të thoja se sa shumë të dua dhe se kurrë s' do të të harroj. E nesërmja nuk është e sigurt për askënd, si i vjetër. Sonte mund të jetë hera e fundit që i shikon njerëzit që do. Prandaj mos prit më, bëje sot sepse e nesërmja nuk vjen kurrë. Sigurisht një puthje dhe sepse ishe i zënë për të realizuar një dëshirë të tyre. Mbaj ata që dashuron pranë vetes, thuaju duke mërmëritur se sa shumë ke nevojë për ta, dashuroji, sillu mirë, gjej kohën për ta, thuaju "më vjen keq", "më fal", "faleminderit" dhe të gjitha fjalët e dashurisë që di. Asnjëri nuk do të të mbajë mend për mendimet e tua të fshehta.....

Gabriel Garcia Marquez

Pjesa zbatimëse

Anekdotë

-Dialogu mes mendjes dhe gotës së alkoolit-

Gota 1: tak, tak, tak... Mendja: Kush është? Gota 1: Jam unë, gota e alkoolit.

Mendja: Po nuk ka vend. Gota 1: Po si të mos hy kur erdha deri

këtu? - dhe hynë. Pas pak bie dera sërish- Tak, tak, tak...

dhe po me të njëjtën mënyrë hynë edhe

gota e dytë dhe e treta. Nga ngushtimi

mendja po bezdisej sa s'ka. Kur ja behu

sërish dera. Ishte gota e katërt...

Mendja: Nuk ke për të hyrë dhe pikë.

Gota 4: Pse ato hynë e unë jo? Mos janë më të mira se unë?

Mendja: Nuk i lashë unë, por hynë

me zor. Gota 4: Edhe unë me zor do

të hyj. Mendja: Ashtu ë? - thirrri

mendja gjithë inat - Epo hy ti, se

po dal unë atëherë! Mendja del

dhe gotat fillojnë valle në

kokën e njeriut!

Horizontalisht

1 Shtet evropian.	29 Anviku.
7 Fshehje e diçkaje.	31 Dukati.
13 Grupet qe plaçkisin.	32 Maja e mbiellit.
14 Kongresmeni, Engel (shq.).	36 Semundje qe shfaqet me zenien e frymes.
15 Emri i kengetares, te njohur si Tuna.	40 Aktorja, Muçaj.
16 Syzë.	41 Gershetoj fijet e perit.
17 Times Interest Earned.	43 Pasuri e patundshme.
18 Figura kishtare.	44 Unix Desktop Environment.
20 Extinction Level Event.	45 Nisje, fillim.
21 Variant i emrit Ymri.	47 Epoka.
23 Ajo qe lidh brigjet e nje lumi.	48 Rinderroj.
24 Variant i emrit Elenë.	50 Qesendises.
25 Kufoma, xhenazja.	52 I dashuri i Fitnetes.
27 Vendbeteje e Skenderbeut.	53 Piktori, Aziz.
	54 Nisme.
	55 Kopjim.

Vertikalisht

1 Permbushje.	26 Kryeprokurorja shqiptare, Rama.
2 Valevitje (sh.pashq.).	28 Sahati.
3 K.F. italian.	30 Plakje.
4 Partit e njohur gjermane.	32 Mungese urtie.
5 Ish-futbollisti gjerman, Uve.	33 Ish-futbollisti, Kozniku.
6 Vend ne Bangladesh.	34 Regjisori i njohur amerikan, Kubrik.
7 Mesi i nates.	35 Kengetarja, Oksa.
8 Heroi, Gjergj Elez.	37 Mjet transporti (sh.shq.).
9 Zoteri (ang.).	38 Humanisti, Barleti (Shq.).
10 Kelysh maceje.	39 Mesymje.
11 Paraardheset e italianeve.	42 Lumi me i gjatë shqiptar.
12 Familje e sakrifikuar per lirine e Kosoves (Fush-Kosove).	45 Pjesë e lojes se pingpongut.
19 Valle ballkanike.	46 Guximtar.
22 Vendlindja e Odiseut.	49 Maçok.
24 Futbollisti, Fetahu (shq.).	51 Njesia e rezistences elektrike.

Fjalëkryq

SPORTI

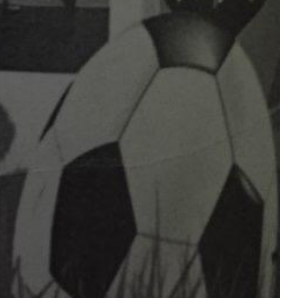
Ligji i pashkruar i futbollit: "Kur nuk shënon, e pëson"

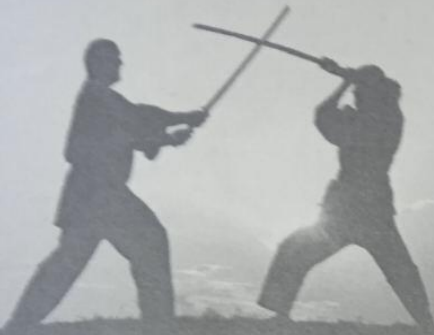
Për ndryshim prej viteve të mëparshme maturantët insistuan që këtë vit të organizohet turniri në futboll. Iniciativa e tyre rezultoi e suksesshme. Fillimisht u diskutua në parlamentin e nxënësve e më pas u miratua nga drejtori i shkollës. Ishte risi dhe këtë turnir e mirëpritën të gjithë nxënësit e shkollës. Disa morën pjesë në mënyrë aktive, kurse të tjerëve u ngeli të ishin tifoz të skuadrave. U paraqiten 16 ekipe. Ku xhiroja e parë u mbajt në terenin e hapur sportiv të shkollës, ndërsa ndeshjet tjera në sallë. Spikatën dy klasë (skuadra), IV-2 dhe III-11 ku arritën deri në finale e këtij turniri. Të dyja skuadrat kishin vështirësitë e veta por në fund e shpërblyen besimin dhe pritëshmërinë që kishin tifozët. Skuadra fituese ishte III-11, ku finalen e fituan me rezultatin e ngushtë 3 – 2. Ndeshja ishte mjaft e mire dhe emocionuese me kthim të dyfishtë të rezultatit. Fillimisht 1-0 për fituesit, pastaj 1-2 dhe në fund ndeshja përfundoi me rezultatin e lartëpërmendur.

FINALJA

3-2

SPORTI

Klubi i Karatese "Ulqini"

Më 02.03.2013 u mbajt Kampionati i Malit të Zi për Seniorë, ku KK "Ulqini" u rendit në vendin e tretë në plasmanin gjeneral. Nga radhët e KK "Ulqini" u shpallën 2 nënkampionë në disiplinën individuale, ndërsa dy ekipet e vajzave u shpallën nënkampionë në luftëra dhe kata. Po ashtu me medalje të bronzta u kurorëzuan 2 garues dhe ekipi i seniorëve në luftëra dhe kata.

Nënkampione e Malit të Zi në luftëra individuale u shpallën Seida Suma +68kg dhe Hantije Ibroçi -68kg. Me medaljen e bronzte në luftëra individuale u kurorëzua Dardan Ceka -60kg dhe Albion Duraku -60kg. Ekipi në luftëra dhe kata i vajzave ishte i përbërë nga Seida Suma, Hantije Ibroçi dhe Antigona Rama, ekipi i meshkujve në kata ishte i përbërë nga Dardan Ceka, Petar Barllović dhe Edin Kraja, ndërsa në luftëra ekipore Petar Barllović, Dardan Ceka, Albion Duraku, Allmir Hajdari dhe Edin Kraja.

Po ashtu disa prej nxenesve të Klubit të Karatese Ulqini do marrin pjesë në Kampionatin ballkanik, që do mbahet në fund të muajit Mars në Serbi me reprezentacionin e Malit të Zi.

Vitrina e librit

L e t e r s i a
s t a g i p e a r e

"Dragoi i Fildishte" nga Fatos Kongoli

"Një natë dhe dy agime" nga Petro Marko

"Shkaba" nga Ismail Kadare

"Kaloresi Lakuriq" nga Dritero Agolli

"Te jetosh ne ishull" nga Ben Blushi

L e t e r s i a
b o t e r r o r e

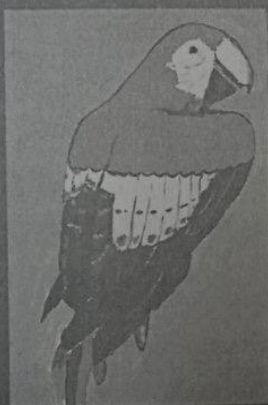
"1453" nga Roger Crowley

"Miliarderët aksidentalë" nga B. Mezrich

"Komendia hyjnore" nga Dante Aligieri

"Uliksi" nga James Joyce

"Parajse Sigurie" nga Nicholas Sparks

Merlinda Mollabeqiri

Merlinda Mollabeqiri

Aida Beciq

Thënie:

Dora e butë thyen edhe gurin më të fortë, fjala më e ëmbël zbutë edhe zemrën më të egër.

Nëse fati nuk troket, krijo një derë!

Hapi dyert e optimizmit në zemrën tënde, që të hyjnë rrezet e shpresës nga dielli i përku
jdesit hyjnore, i cili është mbi kokën tënde...

Asnjëherë mos ja thyej shpresën dikujt, sepse ndoshta është gjëja e fundit që ka!

Njerëzit mund të kalojnë një oqean pa i lagur këmbët, por nuk mund të kalojnë kurrë jeten e
tyre pa i lagur sytë.

Pesimisti gjen vështirësi në çdo rast, optimisti gjen rast në çdo vështirësi.

Njerëzit që s'gjejnë mjaftë interes tek vetja e tyre, merren me punët e botes.

Përmbledhen:
Shehida Elezoviq
Rrezarta Doda
Ermelinda Sellaj

Testamenti

Shoqëri e arsimtarë çdo gjë përfundoi
thua se dje ishim n'vit t'parë por çdo gjë shpejt kaloi
shumë shpejt mbaroi e kujtimet do mbesin
e po i lëmë edhe ne ca fjalë që sdo tresin
se në mesin e juaj morëm edukim
t'gjith ishim të huaj e tani do mbesim si një kujtim
pa përjashtim të gjithëve ju deshëm
edhe pse rrallë e shprehëm e shpesh heshtëm
n'fillim ju dreshtëm se ju morëm për t'vështirë
po më pas s'bashku kaluam kohën me t'mirë
gjenerata më të mira po vijnë përçdo vjetë
e ne po i lëmë më t'mirë se i kena gjetë
e po t'na pysni neve me 94'-sh nuk ka
katër vite n'kët shkoll e një problem se kemi ba
mungesat me i pa kanjiher me zor i zinte ditari
po zor edhe më i madh kur i shikonte kujdestari
e për së pari këtë vit ne s'duam t'përmendim emra
s'duam dikënd ta shtyjme e dikënd ta mbajm te zemra
se nga koka tek themra jemi njësoj sbëjmë dallime
e po e shkruajmë edhe thjeshtë që mos tju lëmë në dyshime
shum duhen ndryshime, shumë gjëra ti shtoni
jo lëshime po mirëkuptime e nxënësit mos i përjashtoni
ju lutemi na kuptoni sa na keni nëpër duar
mos e paragjykoni një mendje të padjallzuar
se këtu e kemi krijuar pak a shumë personalitetin
e ndoshta një ditë do ta përfaqsojmë ne qytetin
fakulteti po na pret shpresojmë të jemi të përgatitur
dituria na kaloi ndër duar shpresojmë ta kemi grabitur
në fillim mezi prisnim të kalonim ne të katërtin vit
po tani që jemi këtu nga na ikën gjithë ato ditë
"po kështu e kanë të rinjtë se vlersojnë çka kanë ne dorë"
po na dalin fjalët e juaja o të dashurit profesorë
e ne një gjë kishim me zorë - në mëngjez që të zgjoheshim
po në atë mëngjez e gjith shoqëria grubulloheshim
ato ditë po shkojnë sna kan mbetur edhe pak
e ju kerkojmë nga ju që të jeni më tolerantë
ne të gjitha anët shpresojmë që të hecim
e i falenderojmë ata që akoma na mbështesin
së bashku ju përshëndesim të gjithëve në këtë vend
e shpresojmë që ndër vite tju mbesim ndër mend.

E punoj:

Blenisa Muca

11-3